

Resolució 1086/2021, de 10 de desembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 718/2021**Administració reclamada:** ESPIMSA**Informació reclamada:** Extractes bancaris i titulars de targetes de crèdit.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: També cal tenir en compte altres circumstàncies que poden relativitzar la seva necessitat. Per una banda, que cap de les al·legacions formulades per les persones afectades posa de manifest que la divulgació de la informació sol·licitada les podria causar cap perjudici concret mínimament significatiu; únicament s'oposen a la divulgació de les seves dades perquè creuen que la llei les empara, no per evitar cap dany determinat. Per una altra, que l'informe d'ESPIMSA posa de manifest que no s'ha fet ús de les targetes en els darrers dos anys, de manera que la informació sobre pautes de comportament o hàbits que es pot treure d'elles és molt poc rellevant i en tot cas desactualitzada (com a mínim dues de les terceres persones afectades ja no treballen per ESPIMSA, de manera que no és probable que mantinguin pautes de quan estaven al seu servei) i, per tant, del tot irrellevant als efectes de la seva seguretat. Finalment, s'ha aportat a aquest procediment la informació (anonimitzada) dels extractes bancaris, que ja va ser facilitada el seu dia a la persona reclamant, i que proporciona, per a cada targeta, les dades de la data, comerç i import de la despesa i una breu indicació de la matèria objecte, que en la immensa majoria dels casos és despesa de gasolina o de restaurants, amb escasses referències a viatges, taller d'automòbil, obsequis, peatges, tecnologia i suport a la gestió empresarial, en definitiva despeses de caràcter eminentment professional. En la ponderació entre els interessos en joc s'ha de tenir especialment en compte fins a quin punt la dada de la identitat de les persones autoritzades a usar les targetes és rellevant per controlar el funcionament de l'Administració i la gestió i disposició dels recursos públics. L'informe de l'APDCAT considera que als efectes de la finalitat de la transparència seria suficient facilitar informació sobre el nombre de persones autoritzades a usar les targetes, les despeses pagades per aquestes i, com a molt, la seva categoria professional; en canvi, la identitat de les persones afectades, sembla que podria servir més per escrutar el comportament d'aquestes persones, que l'actuació administrativa. Però s'ha de tenir en compte que les persones autoritzades a utilitzar les targetes decideixen amb un grau molt elevat de discrecionalitat disposar de recursos públics, així com també el proveïdor de les prestacions que adquireixen, i ho fan no en la seva esfera privada, sinó en qualitat de persones al servei d'una empresa pública. Amb les targetes fan ús, amb un grau molt més elevat de discrecionalitat del que és habitual, de recursos públics, i ho fan en exercici de la seva condició de càrrecs o d'empleats públics. No es tracta, per tant, d'escrutar la seva actuació personal, en la seva dimensió privada i de persones físiques, sinó decisions altament discrecionals que han pres en la seva dimensió pública i en la disposició de recursos públics. I en aquesta dimensió l'escrutini de l'ús que han fet quatre persones determinades, en exercici de les seves funcions al servei d'una empresa pública, de targetes bancàries amb càrrec dels recursos públics, pròpiament és un escrutini de l'Administració, perquè aquestes persones afectades actuen precisament en la seva qualitat d'Administració.



Paraules clau: Empreses públiques municipals. Derivació. Targetes bancàries. Dades personals. Fiscalització. Comptabilitat. Ponderació. Dades merament identificatives relacionades amb l'organització i el funcionament de l'Administració.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 16 d'agost de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 718/2021, presentada contra l'Empresa de Serveis i Promocions d'Iniciatives Municipals, SA (ESPIMSA), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de gener de 2021 la persona reclamant demana a ESPIMSA les informacions següents: 1. Extractes bancaris complets, sense amagar moviments o limitar-se a posar "sense dades", relatius a les targetes següents: xxx.xx37; xxx.xx75; xxx.xx49; xxx.xx56; xxx.xx64; xxx.xx31; xxx.xx66; xxx.xx28; xxx.xx36, vinculades a ESPIMSA, des de l'any 2010, fins el 2020, ambdós inclosos. 2. Identificació de les persones que han fet ús de les targetes indicades i categoria professional de les autoritzades a fer-ho. 3. Identificació de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'ESPIMSA.
3. El 17 de febrer de 2021 la persona reclamant presenta la Reclamació a la GAIP 154/2021, relativa al silenci administratiu produït en relació amb la sol·licitud anterior.
4. El 15 d'abril de 2021 la GAIP dicta la Resolució 327/2021, que finalitza la reclamació anterior, tot decidint el següent: "1. Estimar parcialment la Reclamació 154/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2. 2. Retrotreure el procediment i requerir a ESPIMSA que en els 10 dies següents a la notificació d'aquesta Resolució iniciï la tramitació de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, i faci trasllat d'ella a les persones de les quals es demana la identitat, als efectes d'allò previst per l'article 31 LTAIPBG, a fi de resoldre finalment allò procedent en coherència amb el dret reconegut a l'apartat anterior i a les circumstàncies personals que, si s'escau, posi de manifest l'audiència a les terceres persones afectades".
5. El 6 d'agost de 2021 el Gerent d'ESPIMSA comunica a la persona reclamant el següent en relació amb la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2: 1. Li facilita els extractes bancaris demanats, prèvia supressió de les dades personals que contenen. 2. En relació amb el segon apartat de la sol·licitud, fa les següents consideracions: "ESPIMSA ha



rebut resposta escrita d'algunes de les terceres persones afectades per aquesta petició, mostrant la seva disconformitat i no autoritzant a aquesta entitat a traslladar cap tipus de dada personal (nom, cognoms, adreça, telèfon, número de targeta d'identitat, i qualsevol que quedi protegida per la normativa de protecció de dades personal vigent). En referència a aquelles terceres persones afectades que no han emès cap autorització, és important saber que, segons el *REGLAMENTO (UE) 2016/679 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos*, el silenci o la inacció no constitueixen consentiment. Per tant, ESPIMSA no li pot proporcionar informació sobre la identificació de les persones que han fet ús de les targetes indicades”.

3. En relació amb el tercer apartat de la sol·licitud, posa de manifest el següent: “Tal i com s'exposava en l'anterior informe, ESPIMSA no disposava del detall de la informació sol·licitada. Per tal de garantir el seu dret d'accés a la informació pública, aquest apartat de la sol·licitud va ser derivat a l'òrgan administratiu que disposa de la informació, la Intervenció General de l'Ajuntament de Tarragona. A dia d'avui, 06.08.2021, aquesta empresa no ha rebut resposta alguna. Restem a l'espera”.

6. La Reclamació presentada el 16 d'agost de 2021 indica que la informació sol·licitada és incompleta, que no és creïble que hi hagi tants assentaments sense dades i insisteix en voler conèixer el nom de les persones que han fet ús de les targetes i de les responsables a controlar-lo.
7. El 20 d'agost de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a ESPIMSA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 20 d'agost de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública demanada.
9. El 28 de setembre de 2021 la GAIP reitera el requeriment a ESPIMSA de l'informe i l'expedient indicats a l'antecedent 7 i, especialment, de les dades de contacte de les terceres persones afectades per la Reclamació.



10. El 19 d'octubre de 2021 la GAIP rep l'informe d'ESPIMSA, que reitera les consideracions de l'antecedent 5. Fa constar, en relació amb allò demanat al primer apartat de la sol·licitud (extractes bancaris d'un seguit de números de compte) que "les dades adjuntades són totes aquelles de les que disposa l'empresa, havent de subratllar que comprenen des de l'any 2010 fins el 2019 perquè a l'any 2020 aquestes targetes ja no es van utilitzar". Indica la seva disposició a facilitar a la GAIP les dades de contacte de les terceres persones afectades, si bé insisteix a demanar que es preservi la seva confidencialitat.
11. El 22 d'octubre de 2021 la GAIP tramet la notificació següent a ESPIMSA: "A la vista de la documentació que heu fet arribar a aquesta Comissió en relació amb la Reclamació 718/2021, us informem que és imprescindible que faciliteu a la GAIP les dades de contacte de les terceres persones afectades per la sol·licitud d'informació (nom i cognoms, DNI, i adreça de correu electrònic o número de telèfon mòbil a efectes de rebre avisos de notificacions) als efectes de poder procurar la seva participació en el procediment de Reclamació d'acord amb el que exigeix l'article 42.3 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. És per aquest motiu que us demanem que un termini de cinc dies ens envieu les dades sol·licitades. D'acord amb les manifestacions contingudes a l'informe que vau traslladar a aquesta Comissió el passat dia 18 d'octubre, i d'acord amb el que estableix l'article 33.6 Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, la Comissió adoptarà les mesures necessàries per assegurar la reserva d'aquesta informació durant la tramitació del procediment de reclamació".
12. El 22 d'octubre de 2021, constatat que la informació sol·licitada ha estat denegada amb invocació de la protecció de dades personals, la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG i informa les parts de l'ampliació del termini per resoldre que comporta aquest fet.
13. El 30 d'octubre de 2021 la GAIP rep de part d'ESPIMSA la identitat i part de les dades de contacte disponibles de les terceres persones afectades per la Reclamació, a las que acredita haver traslladat la Reclamació. També fa constar l'oposició de tres d'elles a la divulgació de les seves dades personals.
14. El 5 de novembre de 2021 la GAIP reitera a ESPIMSA el requeriment de les dades de contacte de les terceres persones afectades que manquen.
15. El 10 de novembre de 2021 ESPIMSA notifica a la GAIP les dades de contacte de les terceres persones afectades que mancaven.



16. Entre el 15 i el 16 de novembre de 2021 la GAIP notifica la Reclamació a les terceres persones afectades, a les quals atorga un termini de 10 dies per a al·legacions, i notifica a les parts la suspensió del termini per resoldre que comporta aquest fet.
17. El 16 de novembre de 2021 la GAIP rep les al·legacions de la tercera persona afectada número 1, que reitera la seva oposició a la divulgació de les seves dades personals.
18. El 16 de novembre de 2021 la GAIP rep les al·legacions de la tercera persona afectada número 2, que reitera la seva oposició a la divulgació de les seves dades personals.
19. El 17 de novembre de 2021 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "D'acord amb el que s'ha exposat, el reclamant pot accedir a la informació relativa al nombre de les persones titulars o autoritzades a fer-ne ús de les targetes de crèdit vinculades a l'entitat, quin és el càrrec que ocupen, i una còpia dels extractes bancaris entre els anys 2010 i 2020 que inclogui alguna de les xifres del número de targeta que permetin identificar-la i una descripció dels conceptes de despesa que permeti categoritzar-les (restauració, transport, estades...) i contextualitzar-les (emissor del càrrec i data), però evitant facilitar altra informació que pugui permetre conèixer aspectes vinculats de manera més intensa a la vida privada com ara hàbits, pautes de conducta etc. Per altra banda, atesa la informació que es disposa, no sembla que hagi d'haver-hi impediment en donar accés al reclamant a la identificació de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització de l'entitat".
Fonamenten aquestes conclusions, entre altres, les consideracions següents: "En el cas que ens ocupa en què se sol·licita l'accés a informació relacionada amb l'ús i la titularitat de les targetes de crèdit d'una empresa pública, així com la identitat de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'aquesta, aquesta informació ha de ser considerada pública als efectes de l'article 2.b) de l'LTC i sotmesa al dret d'accés (article 18 de l'LTC), en ser documentació al seu poder com a conseqüència de la seva activitat. Cal fer avinent, però, que aquest dret d'accés no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis, com és el cas dels límits dels articles 23 i 24 de l'LTC pel que fa a les dades personals. (...) Des de la perspectiva de les persones afectades, convé analitzar diferents factors que concorren en el cas que ens ocupa. Amb caràcter general, l'ús de targetes de crèdit per part del personal que ocupa càrrecs públics es relaciona amb els anomenats "pagaments a justificar". Aquests pagaments poden dur-se a terme a través d'efectiu o bé a través de les targetes de crèdit, com sembla ser en aquest cas, i consisteix en què l'administració o l'entitat pública que es tracti els posa a disposició per atendre pagaments freqüents o reiteratius i d'escassa quantia destinats habitualment a despeses corrents en béns i serveis, o per atendre necessitats ocasionals que no tinguin continuïtat durant l'exercici i que no puguin ser satisfetes mitjançant el tràmit normal de



pagaments, amb aportació de documentació justificativa prèvia a les corresponents autoritzacions, disposicions, obligacions i proposta de pagament, que regeixen en el procediment ordinari d'execució de despesa. Aquest procediment excepcional de pagament està previst en l'article 190, en relació amb l'article 162, del Reial decret legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals (TRLHL). Cal tenir en compte que els titulars de les targetes, o qui està autoritzat a fer-ne ús, disposen de fons vinculats a comptes públics per a l'exercici de funcions que tenen encomanades, i el seu ús s'ha de vincular a la finalitat pública que justifica la despesa. Conseqüentment, aquestes persones han d'esser alts càrrecs o funcionaris que ocupen llocs d'especial confiança i responsabilitat o per determinats llocs de treball que requereixen disposar de fons públics per a l'exercici de les seves funcions, mitjançant un procediment especial d'execució de la despesa com és els dels pagaments a justificar. En un context genèric, sembla evident que conèixer quines persones són titulars o tenen atribuïda la possibilitat d'utilitzar targetes de crèdit pel que fa a aquests pagaments a justificar és informació pública la qual pot ser d'especial interès públic i la qual, a priori, no sembla que hagi de tenir especial rellevància pel que fa al dret a la protecció de les dades personals, ni a la intimitat personal. Ara bé, diferent nivell d'ingerència en la privacitat comportaria conèixer a més quin és l'ús de les targetes de crèdit que tenen assignades a través de l'accés a una còpia dels extractes bancaris, ja que la informació que pot veure's afectada podria ser molt diversa. Per una banda, conèixer tots els moviments bancaris permetria conèixer probablement dades relatives als desplaçaments, restaurants, hotels, etc. Si bé aquestes dades, per si mateixes, no identificarien al titular o a la persona autoritzada, en la mesura que de l'anàlisi dels moviments puguin relacionar-se sense esforços desproporcionats amb una persona física, permetria obtenir informació la qual en alguns casos podria afectar greument a la seva esfera íntima i personal. Així, a títol d'exemple, el fet de disposar d'informació sobre les despeses que una persona realitza en restaurants, permet conèixer no només el cost de l'àpat, sinó també el lloc on menja. Aquesta informació aïlladament considerada ja pot oferir en si mateixa informació, per exemple, pot acabar descrivint un patró de conducta, en cas que permeti conèixer un hàbit, per exemple cas que la persona en qüestió sigui habitual d'un determinat establiment, d'un determinat mitjà de transport, etc., que podria afectar de forma altament intrusiva el seu dret a la protecció de dades personals, afectar dades especialment protegides o fins i tot la seva intimitat personal i familiar, podent arribar, en algun cas, fins i tot a afectar la seva seguretat personal. A més, la ingerència al dret a la protecció de dades personals de les persones afectades per la sol·licitud en aquest cas particular encara pot ser major en la mesura que la informació sol·licitada se sol·licita respecte al període entre els anys 2010 i



2020, ambdós inclosos, fet que sense entrar al detall ja evidència que comportaria l'accés a una gran quantitat de dades la qual pot resultar desproporcionada a la finalitat pretesa. Per altra banda, també cal tenir en compte que en el cas que ens ocupa l'entitat va donar trasllat als tercers afectats per tal que presentessin les al·legacions que poguessin resultar determinants per a la resolució de la petició d'accés en virtut del que preveu l'article 31 de l'LTC. Val a dir que no consta a l'expedient les al·legacions formulades pels tercers afectats per la sol·licitud, però a partir del que posa de manifest l'entitat, els tercers que varen donar resposta es van negar al fet que la seva informació fos facilitada a la persona sol·licitant, sense que es faci referència als motius en què ho fonamenten. En qualsevol cas, la mera negativa de les persones afectades no ha de condicionar, per si mateixa, la ponderació entre l'interès públic en la divulgació de la informació sol·licitada i els drets de les persones afectades. Sobre la base de tot el que s'ha exposat, en el cas que ens ocupa, es considera que l'accés a una còpia dels extractes bancaris complets, entre els anys 2010 i 2020, ambdós inclosos, corresponents a les despeses de determinades targetes de crèdit vinculades a l'entitat i conèixer la identitat dels titulars o persones autoritzades a fer-ne ús, així com la seva categoria professional, pot afectar de forma altament intrusiva al dret a la protecció de dades personals d'aquells, a la seva intimitat personal i familiar, i podent arribar, en algun cas, fins i tot a afectar la seva seguretat personal. Ara bé, en aplicació del que preveu l'article 25.1 de l'LTC ("Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades"), i des de la perspectiva de poder assolir la finalitat de la normativa de transparència -el control de l'actuació dels poders públics-, es considera que l'accés a la informació sol·licitada es pot atorgar, i resultaria menys invasiu als drets i llibertats dels tercers afectats si es facilita l'accés a la informació excloent-ne algunes dades. Per una banda, es pot facilitar la informació relativa al nombre de persones que són titulars o estan autoritzades a fer ús de targetes de crèdit vinculades a l'entitat, i quin càrrec ocupen, però no sembla necessari per poder avaluar el bon ús de les targetes facilitar de manera conjunta el nom i cognoms de la persona afectada. Conèixer els càrrecs que ocupen ja permetria al reclamant analitzar la pertinença de la decisió d'autorització d'ús o del procés d'assignació de targetes de crèdit i alhora controlar que les despeses carregades als fons públics corresponen a l'exercici de les seves funcions. Sí que és cert que un cop conegut el càrrec o el lloc de treball, en molts casos pot ser relativament senzill conèixer la identitat de les persones titulars, però en qualsevol cas, l'opció que es proposa resultaria menys intrusiva per a la protecció de dades que facilitar directament el nom i cognoms de les persones afectades. Per l'altra banda, la finalitat de control exposada pot justificar facilitar

la còpia dels extractes bancaris, limitant la informació que es faciliti al càrrec o el lloc de treball que la té assignada, algunes xifres del número de targeta que permetin identificar-la i una descripció dels conceptes de despesa que permeti categoritzar-les (restauració, transport, estades...) i contextualitzar-les (emissor del càrrec i data), però evitant facilitar altra informació que pugui permetre conèixer aspectes vinculats de manera més intensa a la vida privada com ara hàbits, pautes de conducta, etc. IV En relació amb la identitat del responsable de la comptabilitat i la fiscalització de l'entitat, val a dir que no sembla que sigui objecte de debat el dret del reclamant a conèixer aquesta informació. De fet, es desprèn de l'expedient tramès que l'entitat ha realitzat diferents requeriments a la Intervenció General de l'Ajuntament de Tarragona per identificar el responsable, i que, segons manifesta, cal la resposta de la Intervenció per poder atendre la sol·licitud d'aquesta informació.. En qualsevol cas, l'anàlisi de l'accés a aquesta informació s'ha de realitzar d'acord amb el que preveu l'article 24.1 de l'LTC. En conseqüència, en principi no hauria d'haver-hi cap impediment en donar accés al reclamant, llevat que hi concorri alguna circumstància a partir la qual hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits de la persona afectada. A tal efecte, cal tenir en compte el que preveu l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (d'ara endavant, RLTC), pel qual cal entendre com a dades merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques”.

20. El 30 de novembre de 2021 la GAIP rep les al·legacions de la 3ª persona afectada número 4, que posa de manifest que el mateix objecte de la sol·licitud és també objecte d'un procés judicial i en conseqüència cal estar a resultes del procés en qüestió i no infringir el principi de non bis in idem.
21. El 2 de desembre de 2021 la GAIP rep còpia de les al·legacions de la tercera persona afectada número 3, que haurà presentat a ESPIMSA el 10 de novembre de 2021, en relació amb el mateix objecte d'aquesta Reclamació. S'oposa a què es divulguin les seves dades personals en tant que autoritzada a fer ús de les targetes d'ESPIMSA; invoca l'article 21.1.f LTAIPBG (intimitat i altres drets privats legítims); argumenta que la seva intervenció a l'empresa es basava en un contracte laboral, i no com a càrrec públic, motiu pel qual hauria de prevaler el seu dret a la protecció de dades personals pel damunt del dret a la informació de terceres persones; es pregunta pels motius en atenció als quals una tercera



persona vol les seves dades personals i invoca el dret a l'honor i a la intimitat de l'article 18 de la Constitució.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional



i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en aquest procediment és la següent: (i) extractes bancaris complets de nou targetes bancàries vinculades a ESPIMSA, des de l'any 2010, fins el 2020, ambdós inclosos, (ii) identificació de les persones que n'han fet ús i categoria professional de les autoritzades a fer-ho i (iii) identificació de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'ESPIMSA. Es tracta d'informació relacionada directament amb la disposició dels recursos públics d'ESPIMSA que, per tant, si es troba en poder d'aquesta empresa pública municipal és informació pública. En conseqüència, i atès allò establert pels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació.

La valoració d'aquesta concurrència s'ha de fer separatament para a cada un dels tres apartats de la sol·licitud.

En relació amb la sol·licitud dels extractes bancaris de les nou targetes bancàries d'ESPIMSA indicades a la sol·licitud, l'informe d'ESPIMSA, rebut a la GAIP el 19 d'octubre de 2021 (antecedent 10) afirma clarament que “les dades adjuntades són totes aquelles de les que disposa l'empresa, havent de subratllar que comprenen des de l'any 2010 fins el 2019 perquè a l'any 2020 aquestes targetes ja no es van utilitzar”. L'informe també adjunta evidències de notificació a la persona reclamant del que seria la mateixa informació. En relació amb aquesta informació, la reclamació presentada el 16 d'agost de 2021 manifesta que la informació facilitada és incompleta i que no és creïble que hi hagi tants assentaments sense dades, però, tal com s'acaba de dir, l'informe d'ESPIMSA de 19 d'octubre del mateix any insisteix en què



l'empresa no té més informació sobre els extractes bancaris de les targetes. El cas és que la GAIP no té atribucions ni mitjans d'inspecció, motiu pel qual no pot més que donar per certes les informacions facilitades per l'Administració, en aquest cas, ESPIMSA. Nogensmenys, si la persona reclamant considera que al facilitar aquesta informació l'empresa comet algun tipus de falsedat, sempre pot emprendre les accions jurídiques pertinents davant de les instàncies corresponents. Des del punt de vista del dret d'accés a la informació pública, aquesta part de la Reclamació ha de ser desestimada perquè la resposta d'ESPIMSA impugnada ha facilitat presumiblement la informació sol·licitada de la que disposa, motiu pel qual s'ha de considerar conforme a l'ordenament jurídic.

En relació amb la segona part de la sol·licitud, que demana la identificació de les persones que han fet ús de les targetes indicades a la sol·licitud i la categoria professional de les autoritzades a fer-ho. Literalment, aquesta part de la sol·licitud demana dues coses diferents: la identitat de les persones que realment han fet ús de les targetes, per una banda, i la categoria professional de les que estan autoritzades a fer-ho. Malgrat aquesta dualitat de peticions, s'ha de considerar que de fet el que demanen és la identitat i la categoria professional de les persones autoritzades a fer ús de les targetes, que són les que han de constar com les que n'han fet ús, perquè si no tinguessin l'autorització, no podrien utilitzar-les. Tal com posa de manifest l'antecedent 5, ESPIMSA invoca normativa de protecció de dades personals i es nega a facilitar la identitat de les persones que han fet ús de les targetes perquè varies d'elles s'hi han negat, a les respectives audiències, i cap ho ha autoritzat; no consta que es pronunciï sobre la sol·licitud de la categoria professional de les persones autoritzades a fer-ne ús.

En la mateixa línia, les quatre persones que, segons ha comunicat ESPIMSA a la GAIP, són afectades per la Reclamació (bé sigui per haver fet ús de les targetes, o per estar autoritzades a fer-ne, ja que no s'acaba de precisar aquesta qüestió) també han posat de manifest la seva oposició a què es divulgui la seva identitat. Dues d'elles, a més a més, fan consideracions addicionals per fonamentar la seva oposició.

La tercera persona afectada número 4 posa de manifest que el mateix objecte de la sol·licitud ho és també d'un procés judicial i que en conseqüència cal estar a resultes del procés en qüestió i no infringir el principi de non bis in idem. La coincidència en l'objecte i l'eventual concurrència del principi del non bis in idem no són plausibles, perquè l'objecte de la sol·licitud es limita a obtenir informació (únicament la identitat de les persones que han fet ús de les targetes i la categoria professional de les autoritzades a fer-ne), mentre que l'objecte del procés judicial no serà el d'obtenir aquesta mateixa informació, sinó la responsabilitat en què aquestes (o les que sigui) persones han pogut incórrer per fer un eventual mal ús de les targetes o de la disposició de recursos d'ESPIMSA; hi pot haver una relació entre un procediment i un altre,



però no és plausible que tinguin el mateix objecte. Tampoc és possible la infracció del principi del non bis in idem, que proscriu penalitzar o sancionar dues o més vegades la mateixa persona pels mateixos fets, ja que aquest procés de reclamació no té, ni de lluny, naturalesa sancionadora. A la vista d'aquestes consideracions, és procedent descartar les alegacions específiques de la tercera persona afectada número 4, i assenyalar que el fet de què l'objecte de la sol·licitud sigui afectat per un procés judicial no és, per sí sol, motiu de denegació de la informació sol·licitada.

La tercera persona afectada número 3 invoca l'article 21.1.f LTAIPBG (intimitat i altres drets privats legítims); argumenta que la seva intervenció a l'empresa es basava en un contracte laboral, i no com a càrrec públic, motiu pel qual hauria de prevaler el seu dret a la protecció de dades personals pel damunt del dret a la informació de terceres persones; es pregunta pels motius en atenció als quals una tercera persona vol les seves dades personals i invoca el dret a l'honor i a la intimitat de l'article 18 de la Constitució. La identitat d'una persona relacionada amb el fet o amb la capacitat de fer ús de targetes de crèdit corporatives del sector públic o/i de fer despeses amb càrrec a recursos públics no és cap dada íntima, ni que afecti al seu honor; certament, és una dada personal, però relacionada únicament amb informació de caràcter professional, en l'àmbit del sector públic. Tot seguit es pondera què ha de prevaler, si el seu dret a la protecció de dades o el dret d'accés de la persona reclamant, però la naturalesa laboral de la seva relació amb l'empresa no necessàriament ha de portar a la prevalença de la protecció de les seves dades personals, especialment si es té en compte que la informació demanada té a veure amb la seva capacitat, essencialment pública, de fer pagaments amb càrrec a recursos públics.

Llevat de les dades personals especialment protegides, que només es poden divulgar amb l'autorització prèvia de la persona que n'és titular, en el cas de la resta de dades personals, tant la legislació de protecció de dades personals, com la de transparència i accés a la informació pública, preveuen circumstàncies i supòsits en els que la divulgació de dades personals és autoritzada per la llei. En determinades circumstàncies, aquest és el cas de les dades personals que formen part d'informació pública. El Reglament General de la UE 2016/679, de protecció de dades personals (RGPD) estableix en el seu article 6 supòsits en què s'autoritza el tractament de dades personals al marge de l'autorització del seu titular, i un d'ells (apartat 1.e) és el compliment d'una missió d'interès públic. En aquest marc, l'article 24.2 LTAIPBG estableix que "si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades". És a dir: si les dades personals sol·licitades



no són especialment protegides (doncs són aquestes les de l'article 23), l'article 24.2 LTAIPBG autoritza legalment a accedir-hi sobre la base de la ponderació dels interessos en joc.

Amb caràcter general, i així ho entén també l'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment, la ponderació s'hauria de resoldre favorablement a l'accés, perquè la divulgació de les dades de la capacitat i del fet d'utilitzar les targetes de crèdit no sembla que hagi de comportar un perjudici significatiu a les persones afectades i, en canvi, és una informació rellevant per escrutar qui pot utilitzar un procediment especialment àgil i al marge dels controls preventius d'intervenció per fer despesa pública, un procediment en el que el control preventiu de la legalitat de la despesa és gairebé impossible i en el que, per tant, juga un paper determinant la discrecionalitat de la despesa i, en conseqüència, la responsabilitat de qui l'efectua. En aquest context, doncs, saber qui pot utilitzar les targetes corporatives d'ESPIMSA com a mitjà de pagament i quin ús en fa és rellevant per poder fer un control social sobre la disposició dels recursos econòmics d'aquesta empresa, que són públics. Ateses aquestes consideracions, amb caràcter general la ponderació s'ha de resoldre favorablement a l'accés sol·licitat.

Nogensmenys, l'informe de l'APDCAT també posa de manifest que la divulgació dels registres bancaris de les targetes, vinculats a les persones que poden fer-ne ús, pot ser una informació molt intrusiva per a les persones afectades, perquè pot revelar informació sobre hàbits i sobre pautes de comportament d'aquestes persones, i fins i tot posar en risc la seva seguretat si amb aquesta informació es pot determinar una certa previsibilitat dels seus comportament i moviments. A partir d'aquestes consideracions, l'informe de l'APDCAT propugna facilitar parcialment la informació sol·licitada, a fi i efecte de què els extractes bancaris amb el nombre de targeta corresponent no es puguin vincular directament amb noms i cognoms determinats d'usuaris, sens perjudici que es puguin vincular al càrrec o lloc de treball que ocupa la persona que n'és titular.

Davant d'aquestes prevencions de l'APDCAT, també cal tenir en compte altres circumstàncies que poden relativitzar la seva necessitat. Per una banda, que cap de les al·legacions formulades per les persones afectades posa de manifest que la divulgació de la informació sol·licitada les podria causar cap perjudici concret mínimament significatiu; únicament s'oposen a la divulgació de les seves dades perquè creuen que la llei les empara, no per evitar cap dany determinat. Per una altra, que l'informe d'ESPIMSA posa de manifest que no s'ha fet ús de les targetes en els darrers dos anys, de manera que la informació sobre pautes de comportament o hàbits que es pot treure d'elles és molt poc rellevant i en tot cas desactualitzada (com a mínim dues de les terceres persones afectades ja no treballen per ESPIMSA, de manera que no és probable que mantinguin pautes de quan estaven al seu servei) i, per tant, del tot irrellevant als



efectes de la seva seguretat. Finalment, s'ha aportat a aquest procediment la informació (anonimitzada) dels extractes bancaris, que ja va ser facilitada el seu dia a la persona reclamant, i que proporciona, per a cada targeta, les dades de la data, comerç i import de la despesa i una breu indicació de la matèria objecte, que en la immensa majoria dels casos és despesa de gasolina o de restaurants, amb escasses referències a viatges, taller d'automòbil, obsequis, peatges, tecnologia i suport a la gestió empresarial, en definitiva despeses de caràcter eminentment professional.

En la ponderació entre els interessos en joc s'ha de tenir especialment en compte fins a quin punt la dada de la identitat de les persones autoritzades a usar les targetes és rellevant per controlar el funcionament de l'Administració i la gestió i disposició dels recursos públics. L'informe de l'APDCAT considera que als efectes de la finalitat de la transparència seria suficient facilitar informació sobre el nombre de persones autoritzades a usar les targetes, les despeses pagades per aquestes i, com a molt, la seva categoria professional; en canvi, la identitat de les persones afectades, sembla que podria servir més per escrutar el comportament d'aquestes persones, que l'actuació administrativa. Però s'ha de tenir en compte que les persones autoritzades a utilitzar les targetes decideixen amb un grau molt elevat de discrecionalitat disposar de recursos públics, així com també el proveïdor de les prestacions que adquireixen, i ho fan no en la seva esfera privada, sinó en qualitat de persones al servei d'una empresa pública. Amb les targetes fan ús, amb un grau molt més elevat de discrecionalitat del que és habitual, de recursos públics, i ho fan en exercici de la seva condició de càrrecs o d'empleats públics. No es tracta, per tant, d'escrutar la seva actuació personal, en la seva dimensió privada i de persones físiques, sinó decisions altament discrecionals que han pres en la seva dimensió pública i en la disposició de recursos públics. I en aquesta dimensió l'escrutini de l'ús que han fet quatre persones determinades, en exercici de les seves funcions al servei d'una empresa pública, de targetes bancàries amb càrrec dels recursos públics, pròpiament és un escrutini de l'Administració, perquè aquestes persones afectades actuen precisament en la seva qualitat d'Administració.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent concloure que la persona reclamant té dret a conèixer el nom i cognoms i la categoria professional de les persones autoritzades a fer ús de cada una de les targetes indicades a la sol·licitud.

La tercera part de la sol·licitud demana la identitat de la persona responsable de la comptabilitat i fiscalització d'ESPIMSA. Segons la resposta que va donar ESPIMSA a la sol·licitud (antecedent 5), l'empresa hauria derivat aquest apartat de la sol·licitud "a l'òrgan administratiu que disposa de la informació, la Intervenció General de l'Ajuntament de Tarragona".



Aquesta informació, estigui en poder d'ESPIMSA o de l'Ajuntament, és el tipus d'informació a la que es refereix l'article 24.1 LTAIPBG, segons el qual "s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits". Efectivament, segons l'article 70.2 del Decret 8/2021, "als efectes del que preveu l'article 24.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques". Per tant, el nom i cognoms i les funcions desenvolupades de personal al servei de l'Administració són dades merament identificatives a les quals, com a criteri general, és procedent donar accés, sense necessitat de ponderació prèvia, perquè el legislador considera que en aquest tipus d'informació preval el dret d'accés damunt de la protecció de les dades personals afectades.

Com s'ha apuntat més amunt, ESPIMSA hauria derivat aquesta part de la sol·licitud a la Intervenció General, perquè creu que és qui té la informació sol·licitada. Aquesta derivació segurament està justificada en relació amb la identitat de la persona que exerceix les funcions de fiscalització sobre l'empresa, ja que la legislació de règim local i d'hisendes locals (especialment els articles 213 i següents del Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes locals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2004) preveu aquesta mena de fiscalització a càrrec de la intervenció de l'ens local que ha creat i és propietari de l'empresa municipal. El que no consta que hagi fet ESPIMSA, i hauria d'haver fet en aplicació de l'article 30.1 LTAIPBG, és informar la persona reclamant de la data i els termes de la derivació, als efectes de disposar de la informació necessària per saber els terminis dins dels quals la Intervenció municipal ha de respondre la sol·licitud. Per tant, és procedent requerir a ESPIMSA perquè informi degudament a la persona reclamant de la derivació a la Intervenció municipal, de conformitat amb l'article 30 LTAIPBG, i informar a la persona reclamant que si aquest òrgan municipal no contesta satisfactòriament la sol·licitud dins del termini establert legalment, pot reclamar a la GAIP contra l'Ajuntament de Tarragona, amb l'objecte de conèixer la persona responsable de la fiscalització d'ESPIMSA.

Però la sol·licitud també demana la identitat de la persona responsable de la comptabilitat de l'empresa, i aquesta persona sens dubte ha d'estar al servei d'ESPIMSA, perquè és inimaginable que una empresa pública no porti degudament la seva pròpia comptabilitat. Per



tant, aquesta informació ha de ser proporcionada a la persona reclamant per la pròpia ESPIMSA.

3. Consulta a les terceres persones afectades

Els antecedents posen de manifest que la GAIP ha fet trasllat de la Reclamació a les terceres persones afectades i les ha donat audiència. Les quatre han formulat les seves al·legacions, motiu pel qual se les ha de considerar interessades en aquest procediment.

Les al·legacions formulades han estat contestades en el sí del relat argumental de l'anterior fonament jurídic.

Les quatre terceres persones afectades han manifestat la seva oposició al lliurament a la persona reclamant de la informació sol·licitada que les afecta. En conseqüència, és procedent aplicar allò previst per l'article 34.3 LTAIPBG, segons el qual "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". Per tant, cal demorar el lliurament de la informació sol·licitada a la persona reclamant fins al decurs del termini de dos mesos des de la notificació de la Resolució, que és el previst per poder presentar recurs contenciós administratiu contra ella.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en



coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de desembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 718/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre el nom i cognoms i la categoria professional de les persones autoritzades a fer ús de cada una de les targetes indicades a la sol·licitud, així com també el nom i cognoms de les persones responsables de la fiscalització i comptabilitat d'ESPIMSA.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 718/2021, en relació amb la seva primera part, perquè la resposta d'ESPIMSA impugnada ha facilitat presumiblement la informació sol·licitada de la que disposa sobre els extractes bancaris de les targetes indicades a la sol·licitud, motiu pel qual s'ha de considerar conforme a l'ordenament jurídic.
3. Requerir a ESPIMSA que lliuri a la persona reclamant la informació sobre el nom i cognoms i la categoria professional de les persones autoritzades a fer ús de cada una de les targetes indicades a la sol·licitud, així com també el nom i cognoms de la persona responsable de la comptabilitat d'ESPIMSA, dins del termini màxim de quinze dies. En el cas de les persones autoritzades a fer ús de les targetes indicades a la sol·licitud, el termini indicat començarà a comptar un cop finalitzi el de dos mesos des de la notificació d'aquesta Resolució sense que hagin presentat recurs contenciós administratiu contra ella amb petició de la mesura cautelar de suspensió.
4. Requerir a ESPIMSA perquè informi la persona reclamant de la data de la derivació a la Intervenció general municipal de la part de la sol·licitud que demana la identitat de la persona responsable de la fiscalització d'ESPIMSA, i de les seves dades de contacte, amb



el ben entès que si l'Ajuntament no facilita aquesta informació a la persona reclamant dins del termini establert legalment, pot reclamar contra ell davant la GAIP.

5. Requerir a ESPIMSA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 718/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.